

Bona nit tinguin. Em dic Xavier Roig I Castelló i vaig néixer l'any 1957 a Barcelona. L'indret és irrellevant ja que la meua família es va traslladar a viure a Tarragona immediatament. Aquest fet, sumat a que le meu avi i tota la branca paterna eren nascuts a aquesta ciutat i a d'altres poblacions de L'alt Camp, fa que em vegi a mi mateix, per damunt de cap altra consideració, com un producte característic del Camp de Tarragona. Concretament, i vostès m'entendran perfectament, sóc allò que es coneix com un pelacanyes.

Vaig estudiar al col·legi Pax de Tarragona. Com a alumne, sempre vaig formar part dels normal pel que fa a qualificacions, i dels rebels pel que pertoca a conducta. Amb això vull dir que sovint la meua felicitat anava íntimament lligada a la insatisfacció de l'equip docent.

De Tarragona en recordo, sobretot, la Rambla Nova i el seu gran mirador. Aquesta esplanada – amb la imponent figura de l'almirall Roger de Llúria presidint l'entorn – sempre em va generar una positiva satisfacció: la de pertànyer a un país que, un dia, havia controlat la Mediterrània.

Em queda, també de Tarragona, l'esperit romanitzat. Crec que l'Imperi Romà, juntament amb el Britànic, són els únics que van aconseguir que als pobles conquerits no els sabés del tot greu haver-ne de formar part.

Però, per sobre de tot, de Tarragona me'n queda la lògica subjectivitat que impregna el país de cadascú. I és per això que, davant d'una qualsevol polèmica, tendixo a donar sempre la raó a aquell que és capaç de preparar un bon romesco.

Recordo, amb especial intensitat, les vingudes amb la família a Reus amb l'objectiu d'efectuar compres diverses. A casa, Reus era tinguda en la més alta consideració